

מסכת מקואות

פרק י

א. כל ידות הכלים שהכניסו שלא כדרך, או שהכניסו כדרך ולא מרקו, או שמרקו ונשברו, הרי אלו חוצצין. כלי שהטבילו דרך פיו, כאלו לא טבל. הטבילו כדרך בלא זבורית, עד שיטנו על צדו. כלי שהוא צר מכאן ומכאן ורחב מן האמצע, אינו טהור עד שיטנו על צדו. צלוחית שפיה שוקע, אינה טהורה עד שינקבה מצדה. קלמרים הדיוטות, אינה טהורה עד שינקבה מצדה. וקלמרים של יוסף הפהן היתה נקובה בצדה:

ב. הכר והכסת של עור, הרי אלו צריכין שיבאו בהם המים. כסת עגלה, והפדור, והאמון, והקמע, והתפלה, אינן צריכין שיבאו בהם המים. זה הכלל, כל שאין דרכו להכניס ולהוציא, טובלים סתומים:

ג. אלו שאינם צריכים שיבאו בהם המים, קשרי העני, והנימין, וחבט של סנדל, ותפלה של ראש בזמן שהיא חוצה, ושל זרוע

בְּזִמְנֵי שְׂאִינָה עוֹלָה וַיּוֹרֶדֶת, וַאֲזַנֵּי הַחֲמָת, וַאֲזַנֵּי הַתַּרְמוֹל:

ד. אֵלֹהִים שָׁהֵם צָרִיכִים שְׂיָבֹאוּ בָּהֶן הַמִּים, הַקָּשָׁר שְׂבִפְרָקְסִים
שְׂבִפְתָּר, וְשָׁפָה שֶׁל סֵדִין צָרִיךְ לַמַּתַּח, וְתַפְלָה שֶׁל רֹאשׁ בְּזִמְנֵי
שְׂאִינָה חוּצָה, וְשֶׁל זְרוּעַ בְּזִמְנֵי שְׁהִיא עוֹלָה וַיּוֹרֶדֶת, וְשִׁנְצִין שֶׁל
סִנְדֵּל, וּבְגָדִים שְׁהִטְבִּילֹן מִכְבָּסִין, עַד שְׂיָבִעְבָּעוּ. הַטְבִּילֹן נְגוּבִין, עַד
שְׂיָבִעְבָּעוּ וַיְנוּחוּ מִבְּעֻבּוּעוֹן:

ה. כָּל יְדוֹת הַפְּלִים שָׁהֵם אֲרָפִין וְעֵתִיד לְקִצָּץ, מִטְבִּילֹן עַד מְקוֹם
הַמִּדָּה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עַד שְׂיָטְבִיל אֶת כָּלוּ. שְׁלִשְׁתָּ דְּלֵי גְדוֹל,
אַרְבָּעָה טַפָּחִים, וְשֶׁל קָטָן, עֲשָׂרָה, מִטְבִּילֹן עַד מְקוֹם הַמִּדָּה. רַבִּי
טַרְפוֹן אוֹמֵר, עַד שְׂיָטְבִיל אֶת כָּל הַטַּבָּעַת. הַחֶבֶל שְׁהוּא קָשׁוּר
בְּקָפָה אֵינוֹ חֲבוּר, אֲלֹא אִם כֵּן תִּפְרָ:

ו. בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים, אֵין מִטְבִּילִין חֲמִין בְּצוּנָה וְלֹא צוּנָה בְּחֲמִין,
לֹא יָפִים בְּרָעִים וְלֹא רָעִים בְּיָפִים. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, מִטְבִּילִין. כָּלִי
שְׁהוּא מָלֵא מִשְׁקִין וְהִטְבִּילוּ, כָּאֵלֹהִים לֹא טָבֵל. מָלֵא מִי רַגְלִים, רוֹאִים
אוֹתָם כָּאֵלֹהִים מִים. מָלֵא מִי חֲטָאֵת, עַד שְׂיָרְבוּ הַמִּים עַל מִי
חֲטָאֵת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אֲפִלּוּ כָּלִי מִחֲזִיק כּוֹר וַאֲיִן בּוֹ אֲלֹא רַבִּיעִית,
כָּאֵלֹהִים לֹא טָבֵל:

ז. כָּל הָאֹכְלִין מִצִּטְרֵפִין לִפְסֹל אֶת הַגּוֹיָה בְּכַחֲצֵי פָרֶס. כָּל הַמְשָׁקִין
מִצִּטְרֵפִין לִפְסֹל אֶת הַגּוֹיָה בְּרַב־עֵיט. זֶה חֶמֶר בְּשׁוֹתָהּ מְשָׁקִין טִמְאִין
מִבְּמִקְוֶה, שֶׁעָשׂוּ בוֹ שְׂאֵר הַמְשָׁקִין כַּמִּים:

ח. אֲכַל אֹכְלִים טִמְאִים, וְשָׁתָה מְשָׁקִים טִמְאִים, טָבֵל וְהִקְיָאוּ,
טִמְאִים, מִפְּנֵי שְׂאִינֹן טְהוֹרִים בַּגּוֹף. שָׁתָה מִים טִמְאִים, טָבֵל
וְהִקְיָאֻם, טְהוֹרִים, מִפְּנֵי שֶׁהֵם טְהוֹרִים בַּגּוֹף. בָּלַע טַבַּעַת טְהוֹרָה,
נִכְנָס לְאֶהָל הַמֵּת, הִזָּה וְשָׁנָה וְטָבֵל וְהִקְיָאָהּ, הִרִי הִיא כְּמוֹת שְׁהִיָּתָה.
בָּלַע טַבַּעַת טִמְאָה, טוֹבֵל וְאוֹכֵל בְּתְרוּמָה. הִקְיָאָהּ, טִמְאָה וְטִמְאַתּוֹ.
חָץ שֶׁהוּא תָחוּב בְּאָדָם, בְּזִמָּן שֶׁהוּא נִרְאָה, חוֹצֵץ. וְאִם אֵינוֹ נִרְאָה,
טוֹבֵל וְאוֹכֵל בְּתְרוּמָתוֹ: